

گزارشی از تظاهرات اول ماه مه در تورنتو - کانادا

در روز سه شنبه اول ماه مه ، به مناسبت روز جهانی کارگر تجمّعات متنوع و تظاهرات پر شکوهی در شهر تورنتو برگزار شد. در ساعات اولیه روز ، چند نمایش خیابانی در میدان نیتن فیلیپس (Nathan Philips) برگزار شد. یکی از این نمایش ها که ۲۰ تن از هنرپیشه های با استعداد کانادا در آن بازی کرده و جدال میان طبقه کارگر و طبقه سرمایه دار را به شکلی سمبولیک نشان می دادند، مسابقه شطرنجی میان ۹۹ درصدی ها (طبقات فرودست جامعه) و ۱ درصدی ها (طبقه سرمایه دار) بود که با برنده شدن ۹۹ درصدی ها خاتمه یافت. هنگام ظهر نیز تظاهر کنندگانی که هر کدام مقداری غذا با خود آورده بودند، به شکلی سمبولیک برای نشان دادن آرزوی داشتن جامعه ای که در آن هیچکس گرسنه نباشد و همه مردم ، ثروت های جامعه را با هم شریک شوند، یک مهمانی ناهار جمعی در میدان کوئینز پارک (Queens Park) برگزار کردند و غذاهای خود را با یکدیگر تقسیم نمودند.

سپس تظاهر کنندگان در محوطه سیتی هال (City Hall) جمع شده و از آن جا به سمت پارک الکساندر (Alexander Park) راه پیمایی کردند. بیش از ۳ هزار نفر از کارگران و فعالین کارگری و هواداران سازمان های سیاسی و نیروهای مترقی در این راه پیمایی شرکت داشتند. بعد از این راه پیمایی و تظاهرات، صدها نفر از تظاهر کنندگان در پارک الکساندر چادر زده و به مدت ۲۴ ساعت تجمع نمودند و با گذاشتن میز کتاب، پخش اطلاعاتیه و ترتیب دادن سخنرانی های گوناگون ، صدای کارگران و زحمتکشان تحت ستم در جهان را بر علیه سرمایه داری جهانی منعکس کردند.

بخشی دیگر از تظاهر کنندگان در ساعت ۹ شب در پارک سیمکو (Simcoe Park) تجمع کردند. نیروهای پلیس این پارک را محاصره کرده و به تظاهر کنندگان اعلام کردند که اجازه چادر زدن در این پارک را ندارند و

باید قبل از ساعت ۱۲ شب آن جا را تخلیه کنند. ۳ نفر از تظاهر کنندگانی که اقدام به برپایی چادر کردند، در ساعت ۱۱ و نیم توسط پلیس دستگیر شدند و بقیه تظاهر کنندگان با زور پلیس مجبور به ترک پارک شدند.

فعالین چریک های فدایی خلق در کانادا نیز در تظاهرات و مراسم مختلف اول ماه مه در تورنتو شرکت کرده و با حمل پلاکاردها و بنر های خود تلاش کردند که کارگران آگاه و نیروهای مترقی و افکار عمومی تورنتو را هرچه بیشتر با زندگی کارگران و زحمتکشان ایران تحت حاکمیت رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی، آشنا کنند. در طی این آکسیون مبارزاتی، حدود هزار نسخه از ترجمه انگلیسی اطلاعیه اول ماه مه چریک های فدایی خلق ایران، در میان تظاهر کنندگان پخش شد. تعداد زیادی از کسانی که اطلاعیه را می خواندند، بر می گشتند و با رفیقی که اطلاعیه را پخش کرده بود صحبت می کردند و با علاقه از او می خواستند که بیشتر در مورد ایران توضیح بدهد.

برای درک اهمیت این تظاهرات باید در نظر داشت که تا حدود ۱۰ سال پیش، شرایط اجتماعی کانادا طوری بود که به عنوان مثال بخش قابل توجهی از مردم این کشور چیزی از روز اول ماه مه نمی دانستند و حرکت های نیروهای چپ در این روز نیز آن چنان چشمگیر و مشخص نبود. به خصوص که بر اساس قوانین دولتی کانادا، اول ماه مه به عنوان روز جهانی کارگر به رسمیت شناخته نمی شود و بورژوازی کانادا همچون سرمایه داران آمریکا اولین دوشنبه ماه سپتامبر را به عنوان روز کارگر به رسمیت می شناسند. و در این روز (که به روز کارگر دولتی مشهور است) اتحادیه های زرد کارگری و دیگر عناصر و گروه های وابسته به سیستم هر سال راه پیمایی می کنند، بدون این که تمامیت نظم ظالمانه موجود را آماج حملات خود قرار دهند. اما از حدوداً ۱۰ سال پیش، و بخصوص از ۴ یا ۵ سال گذشته، شرایط اجتماعی کانادا شدیداً رادیکال

تر شده است. این رادیکالیزه شدن شرایط از یک سو به دلیل تعمیق بحران های اقتصادی و سر شکن شدن بار این بحران ها بر دوش کارگران از سوی بورژوازی حاکم و از سوی دیگر تحت تأثیر گسترش مبارزات ضد امپریالیستی بوده است. مبارزاتی مانند تظاهرات بزرگ ضد اجتماع رهبران ۲۰ کشور صنعتی (G-20) در تورنتو و جنبش اجتماعی ضد سرمایه داری که به نام "اشغال وال استریت" مشهور شد و طی آن فعالین آگاه طبقه کارگر و دیگر نیروهای مترقی این کشور بر علیه "یک درصدی ها" یعنی طبقه حاکم فریاد سر دادند.

در چنین جو رادیکالی است که باید تظاهرات پر شور اول ماه مه امسال و اهمیت آن را در مبارزات ضد سرمایه داری این شهر در نظر گرفت. تظاهراتی که موجب می شود که مجدداً مردم کانادا با این روز و سابقه تاریخی مبارزاتی کارگران جهان و رابطه آن با امر رهایی از زیر فقر و فلاکت ذاتی سرمایه داری آشنا شوند.

از آن جا که رادیکالیزه شدن شرایط جامعه منجر به افزایش علاقه و تمایل جوانان برای آشنا شدن با شرایط زندگی کارگران و زحمتکشان در کشورهای دیگر شده، به همین دلیل هم اعلامیه های فعالین چریک های فدایی خلق با استقبال تظاهر کنندگان مواجه شده و سئوالات بسیاری را در رابطه با ماهیت جمهوری اسلامی برای آن ها مطرح نمود که در پرسش های آن ها کاملاً قابل تشخیص بود.

گرامی باد اول ماه مه ، روز جهانی کارگر!

مرگ بر سرمایه داری انحصاری جهانی!

جمهوری اسلامی با هر جناح و دسته نابود باید گردد!

فعالین چریکهای فدایی خلق ایران در تورنتو – کانادا